

koše trećoj. Sudcu Lauru Quirino učini se stvar nejasna i on 9. IX. 1719 odredi, da jedna i druga stranka svoje razloge izloži Vijeću Mudraca, pa će onda Senat odlučiti kako bude smatrao da je pravedno i razborito.⁶⁴ S njegovom odlukom složila si i vrhovna uprava, pa 14. istoga mjeseca i godine naredi da Zbor Mudraca sasluša stranke i da se o tom obavijesti generalnog providura za Dalmaciju i Albaniju.⁶⁵

Ova odluka donosila je nove poteškoće, i parnica se je imala još više oduljiti, budući da su stranke morale izlagati svoje razloge ne jednomu, nego većem broju sudaca. Budući da se je stvar otezala, provincijal O. Andrija iz Kutjeva posla svršetkom god. 1720 Fra Pavla Vučkovića u Mletke, da je osobno pospješuje.⁶⁶ Ali kako ni to nije mnogo koristilo, naši Oci početkom mjeseca rujna 1721 upraviše molbu na Vijeće, da se stvar prepusti generalnom providuru za Dalmaciju, da je on presudi, kao što je običaj u takovim slučajevima.⁶⁷ S ovim predlogom složio se je 9. rujna, u ime kaptola i saučesnika, njihov zastupnik kanonik Don Ivan Prelje.⁶⁸ Molba je bila uvažena i u Pregradi 13. istog mjeseca i godine izdana generalnom providuru za Dalmaciju i Albaniju odluka, kojom se njemu i njegovim nasljednicima prepušta rješenje ovoga spora.⁶⁹

Generalni providur bio je tada Marko Antun Diedo. On je pozvao stranke da se prikažu u Zadar na 18 lipnja, 1722. Za kaptol i saučesnike prikazao se je odvjetnik Dr Fanfogna, a za naše Oce odvjetnik Dr Antun Girardini Kalčina. Dr Fanfogna predlagao je, prije nego se prijeđe na samu stvar, da se pozove naše Oce, neka pobijaju parnicu i kao tužitelji da iznesu svoje zahtjeve. Dr Girardini, na protiv, tražio je da kaptol i saučesnici iznesu svoje poteškoće protiv odluke senata od 17 srpnja 1717, pa da generalni providur presudi prema toj odluci senata. U trećoj raspravi bio je saslušan Dr Marin Vračem, odvjetnik kaptola i

⁶⁴ Stampa, 56 sl.

⁶⁵ Stampa, 58.

⁶⁶ Zlatović, Monografije, 273.

⁶⁷ Stampa, 65 sl.

⁶⁸ Stampa, 67.

⁶⁹ Stampa, 68.